

Ich mich vollkommen vereinige,
das Herausgabe eines
Wochenblattes unter dem Titel
„Slavinja“ in kainerischer
Sprache der obgenannten
Weltpriester, ablehnend
bescheiden lassen zu wollen.

Wien, am 1. Jänner 1825
Eurer Excellenz
Gehorsamer Diener
Sedlnitzky

SLAVINJA

Literarni in domovinski list v krajnskem jesiku

Priloga k Laibacher Zeitung

Nr. 1

Pervi letnik.

18. Profenza 1825.

V ta Ilirsko-krajski snanstveni list so blagohotno privolili njega
ekfzelenzia gošpod JOSHEF KAMILO BARON SCHMIDBURG.

Lubi bralez!

List bo repositorium vsega domovinskega in bode posebno obravnaval: 1. Deshelnogodovino, slasti dobo frednjega veka: donecke k zerkveni in škofijski sgodovini, shivotopise deshelnih muzhenikov in svetnikov k' vnemanju sa poboshnost, shivotopise krajskih junakov in domoljubne opise bitk, biografske notize o slovanskih uženjakih in njihovih delih sa vsgled mladim krajskim talentom. — 2. Semljepisje, krajepisje in dershavopis domovine, opise domaznih naravnih snamenitosti, potopisje, etimologio slovanskih imen krajev. — 3. Domovinsko botaniko, mineralogijo, sdravilne vrelze, vremenska opasovanja in pravila. Štoletno pratiko. Praktizna krajska kmezhka vremenska pravila. — 4. Domovinsko gospodarstvo, tovarne, topilnize. — 5. Javno in privatno vsgojo. Opise shol, sholskih slavnosti itd. k' rasvidu rastozhe kulture na Kraju. — 6. Slovanski jesik, obizhaji in navade. Ljudske pripovedke in pesmi, krajske pregovore in uganke v sabavo in ostrenje duhovitosti. — 7. Literarni vestnik vseh slovanskih del in spisov za krajske ljubitelje knjig.

Namen tega lista je sgol korift in sabava, isobrasba uma in oplemenitev ferza. V njem saman išteh budnize na Kraju in politizhne novize.

Na svitlobo dane vsaki torek od drushbe Šlavjanov.

Janes Ziegler, Franz Ksaver shlahten Andrioli, Ignaz Holzapfel
V Ljubljani 1. Profenza 1825.

Slavinja

Sbud' se Slavinja is lipave senze!
Vftan, in se hlapa modrine napi!
Tergaj zvetliz si, in spletaj si venze,
Jutro zhesjenja se tebi jasni!

Smèti vesela is goſliz si Krajskih
Sive lenobe saſtarani präh!
Godi vefelje v' lepavah nam rajnskih! —
Kaj tako dolgo oklepa te strah?

Kaj? — Al' framujesh se svojiga jesika? —
Kter' se she v' pesmah je flajshi glafil? —
Kaj? Te bolj nemška jesizhniza mika,
Ker te je nemiz nemškvati užhil?

Bodesh mar vezhno svoj rod ti tajila,
In le molzhala, de ptuji flove?
S' ptujimi pesmi rojake pazhila,
Ki se she ptujzam prerađe studé.

Kaj, morebiti priprave ne najdesh
De bi prepevati vredno jo blo?
Al' po domaſhtvo tak malo ti sajdesh?
Je otemnelo ti bistro oko?

Zhe te ne ginijo brajde dolenske,
Sava prebistra ne bistri duha;
Al' ne bogat'jo te rude gorenske?
Krasnost Triglava ne vnema ferza?

Bosh le od svojih rojakov molzhala,
Kterih rasumnost je hvalil ves svet?
Bosh se le svojih vojakov fram'vala
Kterih oroshje je Turkam trepet? —

Vftani! — v pesmah veselih sahvali
Franza Ozhetu — sa svojo modrost!
Poj jim hvaleshnost, ker oni so dali
Strunizam tvojim spet novo fladkost!

Poj! in veselja prepolna ti budi
V' serzah Slovenzov spet frezho novó!
Poj! zhe nad taboj se ptujzam tud' studi,
Poj! Saj se Krajnzam studilo ne bo!

Ignaz Holzapfel

Krajnska Šlavinja

Pomágaj vézhni in dobrótini
Popísat' jezik mi sirotni,
Ki mater 'má, je ne posná,
In bérsh, ko úma kaj dobiva,
Ga prezej ptuji duh saliva,
In kúshen véter mu pihljá,
Ne mòre v' fvojim se osréti,
Ozhi ne mòre v svoje vpréti,
Kjer ptuja spáka mu igrá.

Glej! vše pozhútke mu satira,
Shelje otrózhje mu podira,
Ki jih od mátere dobí.
Prezhúdno vádi ga zhertiti,
Dobróté njene posabiti,
Za ktére doft she védil ní;
Pa njene shege sanizhváti,
In sméshne druge pošnemváti,
Rojákam tróbi dni, nozhi!

Zhe revni stán ta premishljújem,
Škriváj per sébi fam sdihújem;
Od shálosti she vès kopním.
Al' ni od zherta taka síla?
Al' ni natóre sprebernila?
Divjakam take ne shelím!
Zhlovéka sili satajíti
Nágóne ferzhne, in ftoriti,
Kar je nasprót pozhútkam vším.

In ta nesfrézha je sadéla,
Ter slòbno tréti je sazhéla.
Šlavinja! sdàj tvoj flavní rod.
She sbirajo se vše nadlóge,
Šém klátijo se v' nashe króge;
Ne bom she právil: Kdáj? odkód?
Sadost, de pravim: Ni ti kota — — —
Povsod je ptuja kushna smota
She prasnovála letni gód.

Preblášhen je, kir tam stanuje,
Kjer she jesika slava zhúje,
Tam, kjer mu vénzi she zvetó,
Kjer ni potréba glave tréti,
In ptujiga popréj uméti,
She préden svòjga kaj vedó:
Al jés sim sgúbil svoje léta
Do sdajnja zhafa od detéta,
S' jesiki ptujmi s' vfo skerbjó.

She, ko se drusih navelíhal
Šim, nepotrebnih se preprizhal,
Šlavínja! kómaj te sposnam.
Veliko je rojákov tazih,
Ki niso sadni v' drugih vfazih;
In tèbe vender jih je frám:
Imé roják nesmem mu dáti,
Kdor tebe nezhe prav sposnati.
Zhe drugi nezhe, hózhem fám:
(*Dalje sledi ...*)

Jurij Grabrijan

Blagimu Krajnzu

Krajnz! v grobu temôte prerašhena vša
She dolgo prelépa flovénshna leshí;
Perſjalo bo fonze in sgínlia tema
Le blagi Šlovéñz naj jo 's spanja sbudi!

V' drusih deshelah fo kdaj she sazhéli
Vumni, vuzheni flovenshno budit'.
Rekli fo blagi vši Krajnzi veféli:
Mi pazu ne smémo nar sadnijshih bit'.

Krajnz! réfje de nísi nar slabshi Šlovéñz,
To trdit' in prizhati, vém, ni prevezh;
Te klizat' in vabit' obétat' ti vénz',
Ni treba; sej t' prihodnost' ne morem odrezh'.

Glave si vumne, in skerben sadòft',
Hodit' nevtrudama v' fvoji mladòft',
Pit is studenza flovénške sladkosti;
Kmal bosh osdravil vše krajnshne slabosti.

Ne vstrášh' se ovérkov, nikar ne obstojo;
Šej Snotranjiz, Šhtajerz, globóki Doléñz
Ti pride na pómozh. Le nizh se ne boj;
Rokò ti podaja Koroshiz, Goréñz.

Kajb' velizhaftvo flovénshne ti kasal?
Vém, de tud' njene bolésni posnash.
Zélij bosh rane nje, nè famo masal,
Bebzov ne vprashaj; sej pamet imash.

Špomlad

Kar je naš, pojmo in bod'mo veseli,
Nafje posdravila ljuba špomlad!
Sharki nebefshki fo greti sazheli,
Vstane špomlad, ino sima gre spat.

Joshef Burger

Mati s' ptujko

Tevtonka Šlavenze Po fvoje uzhish, Hvalešnosc od mene Slavinje shelish.	Nesnan ino reven Moj jesik sposnash, Od mojih ga rijesh, De svoj'ga jim dash.	Šoglaſnikov doſti Raslozhit ne snash, De ptuje imena Nevmevne ravnash.	Kaj mleka flavenjga Vi niste kdaj pil'? Kaj nifte za kruhek Slavenje prosil'?
Šim tega vesela Kot Vojſova bla, Ko Jurzhika Murat Sa fvojga sposna.	Šposnaj, de derdranje Je v' tvojim jesik', De ſklanjaſh prav malo, V glagolji ni flik.	Zhe b'ti me posnala, Ko jes te posnam, Bi te bolj molzhezhe Vrivanja blo fram.	Kri ni bla ſhe voda, Kar ftvarjen je fvet, Al tukaj isjemik Vi hozhte imet'?
S domazhim sazheti Je temelj modroſti, Poſluſhati mater Najpervia dolshnoſt.	Ker Gregov Hebrejov Uprege ne vmesh, V glagolji ſlavenskim Sa ſpredke ne vefh.	In vi pa Šlovenzi! — Še dafte motit'. Jes mati vaſbodem — Pa moram fvarit.	De mater ſpoſhtujefh, Si ſpomni moj rod; Tevtonka pa vedi, De moje je tod!

Savíčni Vili

Iz ozhétovga predvora, Skálna hzhí, naſtáv' uhó! S bíſtre mi Savíze sòra, Vila, pridi pod nebó!	Sdráve tréſnosti ſhivlénje Védno túkej ſe zedí, Mlad paſtír ima hlajénje, Krótka zhédo napojí.	Tudi hózhem jes navſéti Se preſdraviga duhá, De bom lépſhi mogel péti: Vſak potémz naj Te poſná!
Báhu rája, lej! Menáda, Brénkle vedno ga gluſhé, Téb' bliſhézha oh Najáda, Smírej strúne ſhe molzhé! —	Lej! is ſkále ſe raslijá Vefispénjen vélki flap, Lépim trávnikam napija, Krog raslhírja bíſter hlap.	
Jes Ti bóm, Najáda, brénkal! Kdó bo grajal ſtruniz gláf? Svétli túl je ſhe ſashvénkal, Mezh pervéſan je ſa pál.	Ti zvetlíze ſlo napajash, Víla! nam lepo diſhé, S' pévſkim dúham naſnavdájaſh. Krájnzi naj Te vſi flavé!	

Matevsh Ravnikar Poshenzhan

Pajk s'muho

Muſhíza ſkakala Po hiſhi ob ſid: Veſelo plefala; Mladine ſlep vid!	Preſherno v' kot leta, Pajk v' nití tanké Plefavko ſapleta, Saderge moré.
Tekaviz is kota She davno preſhi, Ne umi ſirota, V' pogubo breñhí.	Omaga teshavi; Da pezhizah uk: Beshite naſtavi! Nevaren klobuk!

Janes Ziegler

Septembra 1824 so Janez Cigler, Ksaverij pl. Andrioli in Ignac Holzapfel na Ljubljanski gubernij, ki ga je vodil Jožef Kamilo Schmidburg, naslovili prošnjo za dovoljenje za izdajanje *Slavinje*, časopisa v slovenskem jeziku. Čeprav je gubernij izdajanje lista odobril, je zahteval še dovoljenje dunajskega dvornega policijsko-cenzurnega urada. Njegov predſednik Josef von Sedlnitzky je na podlagi negativnih mnenj ljubljanskega ſkofa Wolfa in predſtojnika policije Schmidhammerja 1. januarja 1825 izdajo dovoljenja zavrnil. Ob rojevanju ideje za *Slavinjo* je nastalo več pesmi, ki objave z nekaj izjemami niso doživele. Na podlagi ohranjenega gradiva si je mogoče zamisliti, kako bi te pesmi zapolnile strani nesojene *Slavinje*.

Šlavinja

Pod ktir'ga néba paš, Šlavinja! je spodila
Te spaka slabih dni spod kròga našnih svésd?
Šlovenzóv blasih dom si frota sapustila;
Modrizna Nemshka se na tvoje mesto gnjésd'!
Bosh dolgo she od naf odlozhena ofstala?
V nesnan'ga lóga fénz' samaknjena leshala?
Prid'! Tvoj'ga pétja glaf po Krajskim naj gromí,
Nemarnih pevzov roj is prasnih sanj budi!

Ostrashiti nikar se revniga jezika;
Po fvojimu Šlovénz tud' sloshno rezhi sna.
Lepo se besedí domazhili vésa ftika,
Zhe se tolkajn perklad is Nemshkiga odda.
Al' ni pred malo lét' Tevtonova modrizna
Tik tal she plésala? sdaj, skorej vñih kraljiza,
Prepéva slòbo vojn, nebeskikh ognjov ték,
Pogúm junashkih mosh, vreména védni krég.

Pa prishla tudi bo na fvitlo tvoja flava,
Tud' tvoje zhelo bo obvijal smaga venz;
Študenz ti rad odprè — naj bébz se posmehava, —
Zhe te potréba sîl', prijasno drug Šlovénz.
Junaki! vurno skup! Šlavinja she prihaja,
Prelep'ga petja sad v' Ilirijo safaja;
Prijazno ji podá rokó Zefarski dvor,
Podpira nje mladošt Šlovénzov pridni sbor.

Na posipu Hudiga grada

Tiha grossa me dohaja,
Al' ofstanem — al' ſbeshím?
Rasvalina med obdaja,
Glej od grose oftermím.

Plas posipa se po steni,
Šivo sidje se drobí;
Kaj posip letá pomeni?
Rasvalína, kdo si tí?

Hudi grad! She se ti blisha,
Tvoj'ga bitja sadnji dan;
Zhaf oshabnost tvojo nisha,
Strah is tebe je isgnan.

Kje so ſkladi, kje sidovi,
'S kterih, grad, si sladbe lil?
Kjé so vrata, kjé moftovi,
Kjer je trinog mir dervil? —

Kje felisha, kje f'-hodila
Kje so jezhe — tvoja fla?
Kje strashisha, kje morifsha,
Kje orosfjhe — teb iga?

Kje junaki — kje momaki
Ki strah'vali fo semljo? —
Kje oprode, kje vojfhaki,
Ktere paslo je slato?

Kje? — Pa kaj bo kdo po prahu
Po mogozhnosti ſprashval?
Pognil glavo si tud' strahu,
Hudi grad, ker si strahval!

Vñakmu pride dan plazhila
Pred al potler, gotov' je;
Bog je vñkasal — oklenila
Je pogimba tebe fe.

To grad je sdaj tvoja shetev
To plazhila prelepé;
De rotenje, ferd in kletev
Še po grobu ti padé.

Strashni sgled! Je to zhloveka
Slava, dika, mozh in zhaſt?
To naredba star'ga veka,
Velizhaſtvo in oblaſt? —

V' prah — posip in rasvaline
Se na semlji vñe rasfpè;
Zhaſ pomigne — in premine,
Kar le zhlovek kolj pozhnè.

Le kar v' ferzu lep'ga ftvari
Boshja mozh — to obſtojí;
Unifran fvéta fe ſhe shari,
Lepshi fe ponebefi.

Ignaz Holzapfel

V Šlavinji Nr. 2: véliki flovenski ep *Ostríviza nepremagana*,
ki ga je ſpifal naš korofshki fodelavez Urban Jarnik.

V kratkem iside
„Lehrgebäude der flovenischen Sprache im Königreiche Illyrien und in den benachbarten Provinzen“:
ſpifal Franz Metelko, k. k. Professor flovenske filologie na Lizeju v Ljubljani.

V Ljubljani. Natisnil in saloshil Kleinmayr.

Urednik Franz Kšaver Šlahten Andrioli.

Slavinja: literarni in domovinski list v krajnskem jeziku (zamišljena izdaja). Zasnovala Andrejka Žejn in Marijan Dović. Uredila Andrejka Žejn. Zamišljena izdaja prve številke onemogočene Slavinje je priloga kataloga razstave »Slovenci in cesarska cenzura od Jožefa II. do prve svetovne vojne« (NUK, 25. maj–25. november 2023). Ljubljana: ZRC SAZU in NUK, 2023.